

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

قاسم باز

۲۹ فبروری ۲۰۱۶

در مورد انتقال جسد شاه بی بدیل "غازی امان الله خان"!

در خوگیانی ننگرهار یک ملا داشتیم به نام (ملا قربان) وی همیشه راست می گفت، از خان و ملک همیشه انتقاد می کرد و از کسی نمی ترسید، هر چی که حقیقت و واقعیت می بود می گفت، خانان و ملکان آن منطقه از دست این ملای با جرأت بسیار به تنگ آمدند، یک عده از مردم آن منطقه که تحت فرمان و امر خان ها و ملک های آن منطقه بودند به دستور و هدایت خانان و ملکان آنجا باهم جمع شدند آنها این ملای بیچاره راست گو را که به ضد خانان و ملکان آن منطقه همیشه حق می گفت ، از منطقه وزیری خوگیانی به منطقه ای به نام (حرمنه) که جای داکتر صاحب محترم "صمد حامد" است به زور تبعید کردند، این ملای بیچاره در آنجا به مشکلات زیاد امامت کدام مسجد را پیدا و دوباره به وعظ و نصیحت شروع کرد، حرمنه جانیست که از سطح زمین هموار خوگیانی پائین افتاده ولی آب فراوان داشته برای زراعت بسیار مساعد است، مشکل در آنجا اینست ، وقتی کسی در آن منطقه یا قریه پائین شود و به طرف بالا به آسمان نگاه کند ، نگاه کننده به اندازه یک رویه سفید سابق آسمان را دیده می تواند. به همین خاطر مردم آن مرز و بوم دل خود را به آنجا خوش نمی کنند تا در آنجا زندگی کنند، در نتیجه در طول سالهای متمادی در بین مردم ولسوالی خوگیانی یک ضرب المثل یا (مثل) وجود دارد که می گویند:

(سپینی خبری ملا قربان کولی چی حرمنه نی خای شو.)

من می ترسم که از دست بسیار دغسی پغسی گفتن جای من مثل جای (ملا قربان) حرمنه نشود.

در بین سنی مذهبها یک مقوله است که می گویند. بسیاری از مسلمانان از ارادت و علاقه مندی زیاد به علی کرمه الله وجهه به دوزخ میروند و همچنان یک عده از مخالفت زیاد به آن خلیفه به دوزخ میروند، بهر صورت مالک دلها خدا است.

امروز که در سایت افغان جرمن آنلاین بالای انتقال میت یا (استخوانهای وجود شاه غازی امان الله خان آن راد مرد وطن) بحث های بسیار حاد جریان دارد، من هم به حیث یک فرد کوچک و دوست دار این شاه والامقام عرایض خود را خدمت خوانندگان این پورتال تقدیم می نمایم، ولی از آنانی که مخالف نظر من می باشند احترامانه خواهشمندم به بزرگواری این بنده حقیر و فقیر را ببخشند.

در زمانهای قبل وقتی که یک شخص بالای فرد دیگر قهر می شد ، قهر شونده به جانب مقابل خود دعای بد می کرد و می گفت ، که الهی مرده تان را گور به گور سازد. یعنی بعد از مرگت مرده یا میت تان به این و آن گور شود. در کابل

این یک ضرب المثل خاص و عام بود، می دانم که یک عده زیاد هموطنان با درد و وطن دوست از دست علاقه زیاد طرفدار پیشنهاد انتقال میت آن شاه بی بدیل به مرکز کشور یعنی شهر کابل می باشند، من به نظر این برادران ارج می گذارم و قدرانی می نمایم، ولی به نظر بنده هر وجب وطن خاک افغانستان عزیز است. باید یاد آور گردید که بسیاری از بزرگان نامور افغانستان در ولایت های مختلف افغانستان مدفون گردیده اند، به طور مثال، امپراتور "احمدشاه بابا" در قندهار. "سلطان محمود غزنوی" در غزنه، "تیمورشاه" در کابل، امیر "حبیب الله" خان (امیر شهید) در ننگرهار، و دیگران در جاهای دیگر، همچنان پدر شهید "داوودخان" در وقت قدرت و اقتدار خاندانی خود در ولایت لغمان شهر مهترلام دفن گردید. "داوودخان" نیز می توانست در وقت قدرت ریاست جمهوری خویش میت پدر خود را از لغمان به کابل انتقال دهد، ولی وی این کار را به خاطری نکرد که نزد وی وجب وطن، وطن وی است. خوانندگان محترم.

زمانی که بنده (قاسم باز) از طرف محترم آقای "حامد کرزی" سابق رییس جمهور افغانستان به حیث عضو کمیسیون پیدا کردن اجساد مرحوم "داوودخان" و بعداً عضو کمیسیون شناسائی اجساد آنها توظیف شدم، واقعاً اعضای آن کمیسیونها به بسیار علاقه و دلچسپی و ظایف محوله را به وجه احسن اجرا نمود، از برکت زحمت و علاقه زیاد اعضای کمیسیون بود که خداوند به اعضای کمیسیون توفیق عنایت فرمود و ما از عهده این کار به شکل بسیار خوب بدر آمدیم، باید متذکر شوم که در این راستا خدمات رییس کمیسیون شناسائی اجساد شهدای (قامیل محمد داوودخان) شخصیت محترم و عالیقدر آقای داکتر "فیض الله کاکر" معین مسلکی وزارت صحت عامه قابل ستایش و یاد آوری است.

بعد از پیدا شدن اجساد فامیل شهید "داوودخان" در بین اعضای کمیسیون ما جر و بحث صورت گرفت که میت وی در کجا دفن شود، آقای رییس جمهور محترم "حامد کرزی" صاحب، اولین حق را به خانواده آن مرحوم داد، و گفت هر جا که آنها لازم ببیند ما میت (محمد داوودخان) را در آنجا دفن خواهیم نمود، من به فامیل شهید "داوودخان" مشوره داده برایشان گفتم. «در همین جا (پلیگون پلچرخ) که فعلاً جسد وی و خون تمام اعضای خاندان وی در اینجا خشک شده باید در همین جا باشد، شما اگر می توانید در همین جا به اندازه ده جریب زمین از حکومت خریداری نمائید یک گنبد مقبول با یک مسجد مقبول همراه گل و درخت با یک چاه عمیق با دو سه اتاق برای نگهبان آن زیارت بسازید، چون از یک طرف در آینده شهر نو کابل نیز تا اینجا وسعت پیدا می کند، از طرف دیگر اینجا راه رفت و آمد مردم عام است، بهتر است میت آن راد مرد در اینجا باشد، ولی بدبختانه کو گوش شنوا که گپ بیچاره را بشنود، امروز می شنویم که پهلوی قبرهای آن شهید در تپه نزدیک قصر دارالامان به دهها قبر مردم که عموماً برادران هزاره ما هستند و هیچ کس نمی داند که چی قسم اشخاص؟ جانی، رهن، و یا مجاهد دفن گردیده.

من در شرایط فعلی مخالف انتقال میت سپهسالار آزادی افغانستان "غازی امان الله خان" به شهر کابل هستم و لازم نمی بینم که جسد انتقال بیابد، به خاطری که هیچ کس تضمین کرده نمی تواند که فردا چی واقع می گردد، می ترسم که خدای ناخواسته فردا به زیارت و مقبره وی اشخاص بی مسؤولیت صدمه وارد نکند، چون از یکطرف مثل "لطیف پدرامها" و هم مفکوره های وی ۷۵٪ قدرت سیاسی افغانستان به خصوص قدرت سیاسی کشور و شهر کابل را در دست دارند، و از جانب دیگر در موجودیت قوتهای خارجی که آنها جاهای افتخاری افغانها را به نام شیرپور (چورپور) می کنند، احتمال زیاد می رود، که این قوتهای خارجی جای تاریخی بالاحصار را مانند شیر پور، نیز چورپور نمایند. سؤال در اینجاست آیا قوتهای خارجی حاضر اند که در این شرایط میت "غازی امان الله خان" به کابل آورده شود و آنها خوش آمدید بگویند؟ کسی که آنها را از کشور شرمنده رانده است. من در مورد انتقال میت شاه غازی "امان الله خان" نظر استاد محترم و بزرگوار آقای "اعظم سیستانی صاحب"* را صد در صد تأیید مینمایم، همچنان به حیث یک باشنده

ولایت ننگرهار، که این ولایت یک وقت پایتخت زمستانی افغانستان بود انتقال میت شاه "امان الله خان" را از جلال آباد ننگرهار به کابل توهین به تمام باشندگان آن ولایت می دانم، به این معنی که ولایت ننگرهار حق و لیاقت تدفین یک زعیم ملی را ندارد. در زبان شیرین پشتو مثلی داریم که می گوید. (کانی په اوبو کی نه ورستیږی)، به نظرم مقبره "غازی امان الله خان" در هر گوشه افغانستان که باشد فرق نمی کند، وی محبوب القلوب افغانهای اصیل و وطنپرست است و خواهد بود. لطفاً بیائید احساسات خود را یک طرف بگذاریم، کوشش کنیم از بین در خور عزمت و شأن و شوکت آن بزرگ مرد از سر ترمیم سازیم. اینست راه خیر و صواب.

پایان

۲/۲۰۱۶/۲۶

*** یادداشت:**

احترام ما به همکار گرانقدر ما آقای "قاسم باز" مانع از آن نمی شود، تا نیفزائیم: گذشته از این که اذهان عامه و قلم به دستان کشور را به جای آن که به پیدا نمودن راه حل دشواری های کنونی کشور که با تأسف در آستانه تجزیه قرار گرفته، به همچو مواردی معطوف داشتن، چیزی نیست به جز ترفند جدید خاینان و جواسیسی که با گرداندگی سایتک ملوث و استخباراتی "افغان - جرمن" تیشه بر ریشه موجودیت و وحدت کشور عزیز ما افغانستان می زنند؛ افراد وطنفروش و جنایتکاری از قماش "اعظم سیستانی" را که تا هنوز از نوک قلمش خون فرزندان این میهن می ریزد و وطنفروشان از قماش "حامد کرزی" را به نیکویی یاد کردن، نه تنها با خط نشراتی ما مطابقت ندارد، بلکه با صراحت ابراز می داریم که احترام قایل شدن به چنین اشخاصی بی حرمتی به خون شهدای میهن به ویژه آنانی که از فاجعه ۷ ثور ۱۳۵۷ بدین سو به خاک افتاده اند، می باشد.

اداره پورتال AA-AA